

skal paatvinge Folket Reformen. Jeg hører til dem, der gerne ville lytte saa opmærksomt som muligt efter, hvad det er, der rører sig i Folket; og efter, hvad der kan tilfredsstille de Krav, som ere oppe. Jeg mener, der mangler adskilligt i saa Henseende, og vi have Lov til at arbejde for at fremkalde dette, men jeg tror, det er uheldigt at paatvinge Folket Reformen, og derfor vil jeg heller ikke i Henseende til Religionsundervisningen være mellem dem, der sige, at nu er Tiden kommen til at foretage Forandring i den Henseende. Men jeg er overbevist om, at den vil komme. Og det er derfor, jeg her, uden at det staar i nøje Forbindelse med dette Forslag, i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse ønsker at aflægge et Vidnesbyrd, støttet paa min mangeaarige Erfaring; om, at det er en falsk Opfattelse, naar man tror, man kan opretholde en levende og sand Religiositet i Folket og navnlig i Børneskolen ved at holde fast ved Timeundervisningen i Dogmatik i Skolerne.

Formanden: Der er i Øjeblikket 14 Talere indtegnet. Jeg opfordrer derfor de ærede Talere til at begrænse deres Udtalelser saa meget, som det er dem muligt. Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning:

Lange: Jeg skal ikke indlade mig paa en lang Diskussion med det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen). Jeg præciserer kun min Ret til at have en anden Opfattelse end det ærede Medlem. Jeg udtalte for lidt siden, at jeg med Sorg vilde se den Dag, da Religionsundervisningen skulde gaa ud af Skolen. Det ærede Medlem maa vide, at efter mit Skøn vilde det, hvis Religionsundervisningen skulde falde bort, komme til at staa saaledes for mange Børn, at Religionen er noget, som ikke har med Skolen at gøre. Vel er der mange Hjem, hvor Børnene kunne faa den Religionsundervisning, de behøve, men der er sikkert ogsaa mange Hjem, hvor Børnene paa Grund af forskellige Forhold ikke kunne faa det. Af den Grund er det, jeg har det Syn paa Sagen, jeg har, og jeg tror, jeg har den største Part af det danske Folk paa min Side.

Nielsen-Gron: Det skal være mig en Fornøjelse at efterkomme Formandens Opfordring til ikke at tale længe. Men den

sidste ærede Taler har givet mig Anledning til ogsaa at sige nogle Ord om Religionsundervisningen. Jeg forstaaer ikke den næstsidste ærede Taler, det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen), naar han mener, at Tiden ikke er kommen til at tage den saakaldte dogmatiske Undervisning ud af Skolerne. Naar kommer den Tid? Nu have vi, der have staaet i Skolens Arbejde eller have haft Børn, der have deltaget i Skolens Undervisning, i mange Aar glædet os til, at den Dag skulde komme, da — for at nævne det rent ud — Balsevs Lærebog blev sat ud af Skolen, men endnu bliver man ved at terpe den ind i Børnene. Jeg havde glædet mig til, at Kultusministeren nu, da vi have faaet et saa frisindet Ministerium, vilde have sagt: Lad os faa den Bog bort! Derfor er det ikke sagt, at vi ikke skulde have Kristendom eller Religionsundervisning i Skolen. Det er der vist ikke mange her i Salen, der ønske, men man faar ikke ret meget kristeligt Liv ved at faa Balles Lærebog — som man brugte i min Tid — eller Balsevs Lærebog terpet ind. Er det derimod en alvorlig Lærer, der fortæller bibelske Historier, eller hvad han selv har oplevet, paa en alvorlig, dygtig og inderlig Maade, skal man ikke være bange for, at Religionen eller Kristendommen gaar ud af Skolen. Men er det en Mand, der ikke selv tror paa noget, hvorfor i Alverden skal han saa spille den Komedie i Skolen at tale om noget, han ikke selv lever med i?

Jeg skal saa gaa over til det, hvorfor jeg har bedt om Ordet. Jeg kan i det meste slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup). Der var dog et Punkt, hvor jeg ikke var enig med ham, og det var Spørgsmaalet om Børnenes Udskrivning af Skolen ved Konfirmationen eller rettere sagt, naar Prøven var holdt. Jeg tror, den højtærede Kultusminister har set rigtig. Om Foraaret, naar Eksamen er holdt og Børnene konfirmerede, skal man til at lade dem gaa i Skole igen i hele April Maaned, hvilket netop er den Tid, da man ude paa Landet har Brug for dem, og naar de først ere konfirmerede, ere de desuden lede og kede af at komme i Skole igen. Ministerens Forslag er derfor ganske praktisk, og jeg vil henstille til det eventuelle Udvalg at tage denne Sag op.

Det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) udtalte, at han vilde ønske, at de unge Seminarister kunde faa Lejlighed